DEN 31. MAJ 1882.

Mel.: Imorges, imorges var jeg hos en Barber.

I Vugger, i Vugger
vi sødt i Svøbet laa,
med Dukker, med Dukker
vi legede som Smaa,
man saa os ofte paa Gulvet kravle,
og Gudbevares, hvor vi kunde savle,
:|: og Meyer, og Meyer
ham gik det ligesaa. :|:

Fra Vuggen i Sengen
den lille lange kom,
det syntes nu Drengen
aldeles ikke om,
Sengene var nemlig dengang trange,
og Meyers Ben vare meget lange,
:|: og ofte, og ofte
var Sengen derfor tom. :|:

Thi Raden, thi Raden
i Stedet for en Lur
paa Gaden, paa Gaden
gik sig en Maan'skinstur;
Amor dog lagde for ham sin Snare,
skæggede Yngling tag Dig ivare!
:|: La' bare, la' bare
vær med at gjøre Kur. :|:

Sé Amor og Hanne,
— ja Hanne var en Strik, —
bedaared lang Meyer,
de siden Bryllup fik;
nu har de levet i Fryd og i Gammen,
tilbragt et kvart Aarhundrede sammen,
:|: og Tiden, og Tiden
gik som et Øjeblik. :|:

Har Amor, o Yngling,
Dig først i Lænker lagt,
saa vogt Dig, Du kjender
ei Kvindens stille Magt;
den maa adlydes, selv om vi ei ville,
som Jumbo vi maa tilsidst la' os trille
:|: og vide, og vide
ei, hvor vi glide hen. :|:

Vor Sølvbrud, vor Sølvbrud
Beviset givet har,
at Kvinden, at Kvinden
dog Æresprisen ta'r;
og nu de Kvinder, der her er til Stede
fylde de ikke vort Hjerte med Glæde?
: : Tilvisse, tilvisse
de har den stille Magt. : :

Nu Venner, nu Venner
vi tømme Glasset ud
for Hanne, for Hanne,
der sidder hist som Brud;
hun værdig repræsenterer vor Kvinde
Som Datter, som Hustru, som Moder, Veninde,
: : Et Hurra, et Hurra
for Kvinden ved vort Bord! : :.

O. C. Olsen & Co. Kjøbenhavn.